

forslag i 1897 har vist sig, at Rødspætte- yngelen i Thyborøn-Kanalen og Nissum Bredning kun i forholdsvis meget ringe Omfang vandrer ind i Fjordens indre Bredninger, men derimod for en Del atter udvandrør til Vesterhavet. Der er derfor ikke tilstrækkelig Grund til at forbyde at fange de smaa Rødspætter i Nissum Bredning. Det antages tværtimod at være til Nytte, at der fiskes en Del, da der findes saa mange, at de hindre hinandens Vækst og Trivsel.

Ændringsforslag Nr. 49 om, at § 42 udgaar, er en Følge af, at Landstinget i Begyndelsen af denne Samling vedtog et særligt Lovforslag, hvorefter der af Statskassen kan anvendes aarligt 25,000 Kr., deraf 20,000 Kr. til Limfjorden til Indplantning af Fiskeyngel.

Ændringsforslag Nr. 52 til § 44, om at Alderen for stemmeberettigede Fiskere ved Deltagelse i Affattelse af Fiskerivedtægter skal bestemmes til 25 Aar, medens Lovforslaget nøjes med 22, er i Overensstemmelse med, hvad Landstinget i 1899 vedtog, og der er ikke i den mellemliggende Tid foregaaet noget, der efter Flertallets Opfattelse kan give Grund til her at fravige den Alder, der jo er Fuldmyndighedsalderen, og ved hvilken Stemmeret i offentlige Anliggender i Almindelighed indtræder her til Lands.

Naar det ved Ændringsforslag Nr. 55 og Nr. 70 foreslaas, at Fiskerifogedernes Løn i det hele skal afholdes af Statskassen i Stedet for, som Lovforslaget bestemmer, med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af vedkommende Amts- eller Købstadkommune, er det ligeledes i Overensstemmelse med, hvad Landstinget i 1899 vedtog, og jeg ser heller ikke, at der her er nogen Grund til at fravige denne Vedtagelse, da det synes naturligt, at Statskassen alene udreder Lønningsudgiften til disse Bestillingsmænd ligesom til det øvrige Personale ved Fiskerikontrollen. Dertil kommer, at Amts- og Købstadkommunerne ikke have nogen direkte Indflydelse paa Fiskerifogedernes Antal og Lønning, der bestemmes ved Fiskerivedtægterne, hvad derimod Staten har derigennem, at Vedtægternes Gyldighed er afhængig af Landbrugsministerens Stadfæstelse.

Ved Ændringsforslag Nr. 56, 57, 59, 61 og 71 foreslaas kun at bruge Benævnelsen „Fiskerifoged“ om de i Lovforslagets § 45 nævnte Bestillingsmænd, medens man har ment, at de Funktionærer, der omhandles i § 48, passende kunde kaldes Fiskeribetjente, og de, der nævnes i § 50,

første Stykke, Opsynsmænd. At Lovforslaget benytter Benævnelsen „Fiskerifoged“ om 3 forskellige Slags Bestillingsmænd, synes ikke at være korrekt og kan tillige være vildledende.

Ændringsforslag Nr. 62 gaar ud paa, at det Timeantal, i hvilket vedkommende Fiskerifunktionær skal have været borte fra Hjemmet for at kunne opbære Dagpenge, skal nedsættes fra mindst 8 Timer til mindst 6 Timer, da de paagældende i Almindelighed ikke ville kunne være borte fra Hjemmet i mere end 6 Timer, uden at det medfører Udgift for dem til For-tæring etc.

De ommeldte Ændringsforslag, som saaledes ere stillede af hele Udvalget eller et Flertal af Udvalget eller Mindretallet under Nr. 8, skal jeg tillade mig at anbefale til Vedtagelse af det høje Ting.

Madsen-Mygdal: Efter at vi nu have haft en lang Udvalgsbehandling det meste af forrige Vinter her i dette Ting og en ikke saa ganske kort Udvalgsbehandling ogsaa i denne Vinter, kunde det se noget trøstesløst ud med Hensyn til Lovforslagets Skæbne, naar Betænkningen nu møder med 74 Ændringsforslag. Jeg mener dog, at Stillingen er ikke saa haabløs endda, naar man nærmere overvejer Omstændighederne, saaledes som de foreligge. Ærede Medlemmer af dette Ting ville lægge Mærke til, at af disse 74 Ændringer er omtrent Halvdelen tiltraadt af hele Udvalget. Dels er det hele Udvalget, der stiller disse Ændringsforslag, og dels er det Landbrugsministeren, der stiller dem med hele Udvalgets Billigelse. Det er, saavidt jeg ved, 35 af de 74 Ændringer; der saaledes er opnaaet fuldstændig Enighed om i Udvalget, og se vi nærmere paa disse 35 Ændringer, er der adskillige ikke ubetydelige, jeg kan gerne sige ret betydelige Tilfælde, hvor der har været Meningsforskel tidligere, og hvor denne Meningsforskel nu er fjernet — den ærede Ordfører har jo gjort Rede for nogle Eksempler i saa Henseende. Det er mit Haab, at den fortsatte Behandling vil komme til at vise, at det skal lykkes os at fjerne endnu adskillige andre Punkter, hvorom der hidtil har været Meningsforskel. Med dette Haab for Øje har jeg gjort, hvad jeg har kunnet, som Formand i Udvalget for at fremme Forhandlingerne saa stærkt som muligt, for at vi kunde naa det Tidspunkt, da en nærmere, mere direkte Forhandling mellem Tingene kan begynde og fortsættes, idet jeg nemlig tror, at naar